

have troet, at, naar den staaende Arrest varer ud over 3 Timer, burde hver paafølgende 3 Timer sættes lig med 2 Dages Bagtarrest. Det ligger i Sagens Natur, at denne Straf voxer i Styrke og Indvirkning paa den paa-gjældende Person, jo længere den udstrækkes. Det er imidlertid, som sagt, ikke nogen Sag af stor Betydning. — Jeg skal derefter gaa til det 3die Endringsforslag, som slutter sig til Lovudkastets § 18 og omhandler Arrest i Bøien. Dette er et Straffemiddel, der bringes i Forslag, fordi det er lykkedes at faae Lovens Virksomhed udstrakt til Marinen; det er et Straffemiddel, som kun anvendes i Søetaten, men som der er meget bekjendt; det eksisterer allerede i den nuværende sømilitære Lovgivning og har altid vist sig som et meget hensigtsmæssigt Middel, og derfor kan der vist ikke føres den mindste Anse over, at Lovforslaget har optaget det. Bore Endringsforslag gaa derfor ogsaa blot ud paa nogle nærmere Bestemmelser for Straffens Anvendelse. Lovudkastet foreslaar nemlig ikke blot at anvende Arrest i Bøie, saaledes som nu er Tilfældet, idet den Paa-gjældende fængsles om det ene Ben — hvad Lovudkastet kalder simpel Arrest i Bøie — men foreslaar, at denne Straf ogsaa skulde kunne anvendes — saaledes som Tilfældet er efter fremmed Lovgivning — paa den Maade, at Paa-gjældende fængsles om begge Ben, hvilket kaldes streng Arrest i Bøie. Dette sidste Straffemiddel er ikke hidtil kjendt her tillands; dets Væsen og den Indflydelse, det vil have, er ikke saaledes kjendt som Straffen simpel Arrest i Bøie, men det ligger i Sagens Natur, at det maa være en ganske anderledes søelig Indskrænkning i den paa-gjældende Persons Frihed og derfor maa være meget mere angribende end simpel Arrest i Bøie. Det er derfor — for at jeg først skal motivere det sidste Endringsforslag desangaaende, nemlig det under Nr. 4 —, at vi have foreslaaet at blive staaende ved Lovudkastets Bestemmelse om, at streng Arrest i Bøie kun kan anvendes i 5 Dage, men at vi derimod have foreslaaet, at det længst kjendte Straffemiddel, simpel Arrest i Bøie, der derhos i Søetaten som Baretægtsfængsel anvendes uden nogensomhelst Begrænsning, bør kunne ud-

strækkes indtil 10 Dage. — I Forbindelse dermed staaer Endringsforslaget under Nr. 13, hvor vi have foreslaaet, at simpel Arrest i Bøie skal sættes lig med 2 Dages Bagtarrest, medens een Dags streng Arrest i Bøie sættes lig med 4 Dages Bagtarrest. Vi have derved villet tilvejebringe et rigtigere Forhold mellem disse Straffes Ansættelse i Forhold til Bagtarrest end det, som Lovudkastet har, hvorefter nemlig simpel Arrest i Bøie er lig med 3 Dages Bagtarrest, og streng Arrest i Bøie, der dog maa være meget mere angribende for den Paa-gjældende, kun er lig med 4 Dages Bagtarrest. — Endnu have vi til § 18 stillet et Endringsforslag under Nr. 3, hvilket lyder derhen, at Slutningsbestemmelsen i første Stykke, nemlig: „Simpel Arrest i Bøien anvendes alene uden Dom“, skal udgaa. Meningen af disse Ord er noget tvivlsom, og de turde kunne forstås paa dobbelt Maade; men efter, hvad der er os meddelt, har Tanken været den, at simpel Arrest i Bøie kun skulde være et arbitrært Straffemiddel, men at derimod en Krigsrettsdom ikke skulde kunne lyde paa denne Straf. Det anse vi ikke for rigtigt. Der gives intet af de øvrige Straffemidler, hvor ringe disse endog ere, f. Ex. Tretteiættelse, uden at det efter det almindelige Straffelapitel kan anvendes saavel efter Dom som efter Beslutning uden Dom, som arbitrært Straffemiddel, og det ligger derhos i Sagens Natur, at, om end paa-gjældende Tiltaltes Forhold fra Først af har havt et meget strafværdigt Udseende, kan der under Sagens Behandling fremkomme Oplysninger med det Resultat, at hans Brøde er meget lille, og vi kunne derfor ikke se nogen Grund til, at ikke ogsaa en Dom skulde kunne falde ud til simpel Arrest i Bøie. Derimod have vi troet, at, da vi med Hensyn til streng Arrest i Bøie staa ligeoverfor noget ganske Ubekjendt, hvis Indflydelse endnu ikke kan siges at være udmaalt, turde der maasse være Grund til at bestemme, at streng Arrest i Bøie ikke nogenstunde skal kunne anvendes som arbitrært Straffemiddel. Med Hensyn dertil mene vi, at Erfaringen maa have givet sit Vidnesbyrd, førend denne Straf skal kunne anvendes ogsaa som arbitrært